

Міо, мій Міо (сюжет та аналіз твору)

Астрід Ліндгрен

Казкова повість вперше була опублікована в 1954 році. Через 2 роки твір був удостоєний престижної премії – Німецький приз юнацької літератури. "Міо, мій Міо" – перший твір шведської письменниці Астрід Ліндгрен, створений в жанрі епічного фентезі. Перша екранізація повісті відбулася в 1987 році.

Хлопчика на ім'я Боссе всиновили літні батьки. У прийомній сім'ї дитину не люблять, і Боссе постійно відчуває себе самотнім і нещасним. Одного разу хлопчик зустрічає Фру Лундін, господиню сусіднього магазину. Жінка дає Боссе яблуко і просить відправити за неї листівку. Цікавість змушує хлопчика заглянути в листівку, перш, ніж кинути її в поштову скриньку. Фру Лундін написала послання королю якогось незнайомого Боссе королівства. Господиня магазину повідомляє Його Величності, що його син скоро повернеться додому. Дізнатися юного принца можна буде по золотому яблуку в руці. Несподівано яблуко, яке Боссе подарувала фру Лундін, стає золотим.

Через деякий час Боссе знаходить пляшку і намагається її відкрити. З пляшки вилітає джин. Побачивши в руках хлопчика золоте яблуко, джин переносить його в країну, де править батько маленького Боссе. Хлопчик дізнається, що його справжнє ім'я – Міо. Сирота, який потрапив на виховання в небагату сім'ю, виявляється спадкоємцем престолу. Так для Боссе-Міо починається нове життя. У нього з'являється друг – хлопчик на ім'я Юм-Юм. Король дарує своєму синові коня, якому дають кличку Міраміс.

Згаяне щасливе дитинство

Багато років батько розшукував свого сина і тепер хоче надолужити згаяне, обдарувавши Міо ласками і всіма можливими багатствами. Королева, мати юного принца, померла при пологах. Принцу подобається країна, в якій він опинився. Люди тут дуже доброзичливі і ласкаві один до одного.

Незбаром маленький принц дізнається про те, що жителям королівства його батька загрожує страшна небезпека. Злий лицар Като, який живе недалеко від чарівної країни, знищує все живе своєю ненавистю і викрадає дітей. Давнє пророцтво говорить, що саме принц Міо переможе головного ворога королівства. Незважаючи на свій юний вік, хлопчик приймає рішення відправитися в небезпечну подорож, щоб убити злого лицаря. На своєму шляху Міо зустрічає безліч нових друзів, які допомагають йому тим чи іншим чином. Принцу дарують плащ-невидимку і чудовий меч, за допомогою якого хлопчик і зміг вбити лицаря Като.

Характеристика персонажів

Сирота Міо

Головний герой повісті – маленький хлопчик на ім'я Боссе. З раннього дитинства він виховувався в дитячому будинку, не знаючи свого походження. Єдиною турботою

Боссе було виживання. Як і всі діти, які залишилися без піклування батьків, хлопчик живе в постійному страху. За беззахисного сироту нікому заступитися. Прийомні батьки не тільки не полегшили дитині життя, але і зробили його ще важче.

Однак в ході розповіді характер хлопчика поступово змінюється. Дізнавшись про те, що він принц Міо, спадкоємець престолу, на якому лежить нелегкий обов'язок перемогти злого лицаря, хлопчик забуває про свою беззахисність. У нього є піддані, які в нього вірять, і батько, якого потрібно захищати. Життя сироти Боссе наповнюється новим змістом. Тепер його турботою стає не тільки своє власне виживання. На юного принца сподіваються сотні жителів королівства. Міо розуміє, що якщо він не зупинить зло, безліч дітей може залишитися без батьків, як колись залишився він.

Маленький принц не виносить несправедливості тому, що сам неодноразово від неї страждав. Самовідданість, відвага і почуття відданості змушують хлопчика відправитися в нелегку подорож, мета якого ще більш важка. Але Міо розуміє, що якщо він не вб'є Като, він може втратити недавно здобуте і найдорожче в житті – свого батька.

Лицар Като

Злий лицар, який мешкав посусідству з королівством батька Міо, весь час з'являється у мирному житті мешканців чарівної країни. В результаті, люди, що мають все необхідне для щастя, не можуть бути щасливі. Образ лицаря втілює в повісті не просто будь-якого конкретного лиходія. Він є частиною загального зла.

У світі, з якого прийшов принц Міо, немає злого лицаря не тому, що темні чарівники живуть тільки в казках. Жителі королівства, спадкоємцем якого стане Міо, чинять опір піймті. Лицар робить все можливе, щоб зламати дух цих людей, але вони не піддаються. У світі, де жив маленький принц, зло вже перемогло. Найстрашніше полягає в тому, що люди не помітили цього. Темрява оселилася в серцях, здобувши перемогу зсередини. Прийомні батьки сироти Боссе виявилися одними з тих, кого перемогло зло. Не усвідомлюючи цього, вони продовжують жити своїм життям, вважаючи, що темні сили існують тільки в дитячих казках.

Аналіз твору

Вигадане і реальне

"Міо, мій Міо" – не просто казкова дитяча повість. Казкового в цій історії, насправді, не так вже й багато. Жителі чарівної країни, де править справедливий король, представляють ідеальне суспільство, про яке мріє кожен. Дружелюбність мешканців королівства може здатися занадто неправдоподібним. Проте, саме таким і має бути суспільство в будь-якій державі. А щоб створити ідеальний соціум, необхідно, щоб кожен член цього соціуму прагнув до ідеалу.

Нескінченна боротьба добра і зла, представлена в повісті цілком традиційна. Її легко зустріти в реальному житті. З огляду на те, що повість була написана всього через кілька років після закінчення Другої світової війни, в злому лицарі Като стає неважко впізнати німецького фюрера. Като – вигаданий персонаж. Гітлер – реально існуюча людина, і скоєне їм в сотні разів гірше скоєного будь-яким казковим

чарівником.

Персоніфікація природи

Астрід Ліндгрен нерідко вдається до такого прийому, як персоніфікація. Письменниця одушевляє природу. Деревя, трава і листя ненавидять Като. Природа символізує життя, лицар несе смерть всьому живому, а значить, їй протиставлений.

Персоніфікація природи – це натяк автора на те, що в скрутну хвилину людина повинна звернутися за допомогою до своєї Матері, просити у неї захисту і сил рухатися далі.

Маленький сирота

Тема сирітства зачіпалася автором неодноразово. Багато персонажів шведської письменниці не мають батьків або мають тільки одного з батьків. Дитяча самотність завжди хвилювала Ліндгрен. Навіть Малюк, який живе в повній сім'ї, постійно відчуває себе самотнім, нікому не потрібним. У нього є і батько, і мати, але їм не цікавий внутрішній світ їх дитини. Батьки дуже зайняті своїми проблемами.

Міо виховується в притулку. Він нічого не знає про своїх батьків. Йому невідомо його справжнє ім'я. Можливо, його мрією була сім'я, якої у нього ніколи не було. Однак, опинившись в родині, хлопчик продовжує бути сиротою. Самотність змогла навчити Міо багато чому. Відсутність батьків і неможливість отримати пораду від старшого вчать дитину приймати серйозні рішення. Як і всі сироти, Міо швидко дорослішає. У вирішальний момент, коли від юного принца потрібно перемогти зло, він не відступає і перемагає Като.